

styrtede det sidste Højreministerium. Allerede i Slutningen af Maj skulde Skitserne indsendes, saa han havde ingen Tid at spille.

Jytte klappede ham paa Kinden og roste ham. Hun vidste ikke, om det var, fordi hun nu saa paa ham selv med andre Øjne, at hun ogsaa bedømte hans Kunst anderledes end før; men hun syntes, det var lykkedes ham at komme bort fra sine tidligere tomme Virkemidler.

Hun fortalte, at hun kom fra Dronningens Tværgade og havde truffet Asmus Hagen der. Den Nyhed, Fætteren havde bragt, fortav hun dog af Sky for at nævne Dihmers Navn.

Besøget varede i det hele kun fem Minutter, og da hun gik bort og Karsten spurgte, om hun nu tog hjem, svarede hun Ja.

Hun traf Meta ene hjemme sammen med Børnene. Hendes Mand var for et Par Dage siden taget til Favingholm for at se paa Forholdene. Ved Synet af Venindens lykkestaalende Ansigt var Jytte ikke langt fra at fortryde, at hun var taget derud.

„Jeg veed allerede det hele!“ faldt hun hende straks i Talen. „Min Fætter har sladret af Skole. Han kender Lægen derovre. Men lad mig nu høre — hvad er egentlig Meningen?“

„Ja, du kan tro, vi gjorde store Øjne begge to!“ sagde Meta, da de havde lukket sig inde i hendes Mands Værelse for at faa Ro for Børnene, der surrede omkring i de smaa Stuer som sværmesyge Bier i en Kube. „I Begyndelsen vidste vi saamænd ikke rigtig, hvad vi skulde